உ

சிவமயம்.

சுத்தசைவராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

மூலபாடம்.

இஃது

சென்னை:

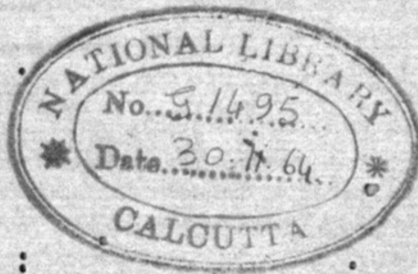
ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்

கலாரத்நாகரம்

என்னும் தமது அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1891.

NATIONAL LIBRARY
No. G.1495
Date 30.7.64
CALCUTTA

உ

கணபதிதுணை.

மதுரைப்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பைந்தொடிபாற் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச்
செந்தமிழைப் பாடச் செயலளிக்குஞ் - சந்ததமுஞ்
சிந்தா வளமதுரைச் சித்தி விநாயகனுந்
தந்தா வளமதுரை தந்து.

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரக்கண்டுளங்களித்தவிரிக்குந்தோகைமயிலாடப்
பூகமனைத்தும்வெண்டரளம்பொழியுமதுரைக்கயற்கண்ணாள்
பாகமிருக்குஞ்சொக்கர்பசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
ஏகமெனக்கொண்டிருப்பாரொன்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரோ.(க)

இருக்குந் திருக்கோ லமுமுமையா ளிடப்பா கமுநா லிலங் குகின்ற, மருக்குங் குமமார் பமும்புயமும் வரதா பயமு மான் மழுவுந், திருக்குண் டலமு மதுரேசர் சின்மூ ரலுமென் கன் மனத்தை, உருக்கும் வதனும் புயமுமெனக் குவகை விளைக்கு முயிராமே. (உ)

விளைக்கு முயிரிற் பிறந்தொடுங்கி மேவு மவத்தை தனைப் போலக், கிளைக்கு முலக நின்பால்வந் தடங்கக் கிடந்த கீர்த்தி யெல்லாம், வளைக்கு மிடமோ சிற்றகில மதுரைக் கயற்கண் மடந்தைமுலை, திளைக்கு மணியே தெவிட்டாத தேனே முக்கட் செழுங்கனியே. (ங)

ங் கிழங்குங் கருக்காயுங் காற்றுஞ் சருகு மருந்தியிரு
மழையும் வெயிலுநின்று படிவந் திரிந்து புலனைந்தும் [ல்
...யும் படிவீ ணருந்தவஞ்செய் முனிகாண் மதுரை புகுவீரோ
துனியுங் களுக்கு மதுரேச னெல்லாப் பதமூந் தருவாரோ. (ச)

தருவே வறிஞர்க் கிருநிதியே சனகா தியர்க்குப் பொருளு
ரைத்த, குருவே குருமா மணிச்சுடரே கோதி லாத செழுந்தே
னே, யருவே யுருவே யருவுருவே யகிலாண் டமும்வந் தடங்கு
நற்கோர், கருவே மதுரை வருகடப்பங் காட்டா யுனைநீ காட்
டாயோ. (ரு)

காட்டத் தெரிபோற் கலந்தநெறி காட்டத் தெரியு மேங்கு
மனக், கோட்டத் தெனது சிற்றறிவாற் குறிக்கப் படுமோ கூ
றுய்நீ, ஈட்டக் களிவண் டடைகிடக்கு மிதழிக் கினம்போல்
வேப்பலங்கல், சூட்டப் பசும்பொன் முடிசூடுஞ் சொக்கே மது
ரைத் தூயோனே. (சு)

தூய கயற்கண் மடக்கொடிசேர் சொக்கே முக்கட் சுடர்க்
கொழுந்தே, சேய பவளக் கிரியேயென் சிந்தா மணியே தெள்
ளமுதே, காய முதலாங் கடைசரக்குன் கருவூ லத்தி லிருந்து
வரும், மாய மறியே னிச்சரக்கு மாறுச் சரக்கோ கூறுயே. ()

கூறென் றுளதாஞ் சத்தியொரு கூறுஞ் சிவமே கூறுங்கால்,
வேறென் றுளதோ மெய்யுனக்கு மெய்கண் டவர்க்கு வெளி
யாமால், ஏறென் றுடைய பசுபதியே யெழுவா ரிதியு மழைத்
துவையை, ஆறென் றழைத்த வருட்கடலே யால வாயி லமர்
ந்தானே. (அ)

அமரர்க் கிறைவா மும்முலைப்பெண் ணுண குமரிக் கழகாதென்
குமரித் துறைவா வென்றுரித்தங் கூடற் சிவனைப் பாடாமல்[க்
தமருக் கெனினும் பசிதணிக்கத் தறுகட் கொடியர் தமைப்பாடி
கமருக் கிறைப்பார்க் கினமான கலைவா ணருநெஞ் சுலைவாரோ.

உலைமேன் மெழுகொத் துறுபிணியா லுருக விதிசற்
தென், தலைமே லெழுதுந் தீயெழுத்தைத் தண்ணீ ரொடூ
தணிப்பாயோ, முலைமேல் விளங்கு முத்தெனவெண்
லரும்பு மோட்டிமய, மலைமேன் மருந்து கலந்தமுக்கண் மரு
தே யால வாயானே. (க

வே று.

வாயினும்புலையுடம்பினுமனத்தினுமறத்துறைபடிந்தாடு
நாயினுங்கடையேன்கிடைநோயொடுநல்குரவொழிக்காயோ
தீயினுங்கொடியார்புரம்பொருதனிச்சிங்கமேயென்கோவே
தாயினுந்துணையேமதுரேசனேதத்துவங்கடந்தோனே. (கக)

தத்துவப்பெருநாடகசாலையுஞ்சமைத்தவிநயங்காட்டி
அத்தலத்தெனையாட்டுவிப்பானுமென்னுடலைக்காண்பானும்
எய்த்திடப்பெறுதெழுதினாநீக்கிவந்தெடுத்தெனதிளைப்பாற
வைத்துமெய்ப்பதந்தருவள்ளலுமதுரைவெள்விடையானே.

வெள்வி டைக்கொடி யுயர்த்தசொக் கேயைந்து விடயமென்
றெடுத்தோதுங், கள்வ ருக்கென தறிவறை போனதென் கருத்
தைநீ யறியாயோ, உள்வ ருத்தமும் பிறவுமே கண்டிருந் தொ
ளித்தனை யெனையுய்யக், கொள்வ தற்கிது பருவமெட் டேயினி
க் கூப்பிடக் கடவேனே. (க௨)

டவ தொன்றிலே யுனைசெய மனமுதற் கரணமுஞ் செய
லாதி, அடவ ருந்துய ரின்பமு நீயெனை யருத்துத லறியேனுன்,
மடவ னம்பெடைக் குருகொடு மணஞ்செய மணஞ்செறி மலர்
க்காவிற், குடவ லம்புரி முழங்கவான் முழவதிர் கூடலம் பதி
யானே. (க௨)

கூட லாதியை யணங்கொரு பாகனைக் குணங்குறி யில்லானை,
வீட லாவெளி வீட்டிருந் திமையிலா விழியினுற் கண்டோர்கள்,
ஓட லாதுபொற் கலத்துண்டு பெண்ணலா ரொண்ணலத் துறை

, பாட லாடலிற் பயிலினு மிருவயிற் பற்றறுத் திருப்
(கரு)

பற்றுக் கோடுநின் பதமன்றி யிலைநெடு பாய்மரக் கொடி
பாலச். சுற்றுக் கோடியுஞ் சுழன்றுமெய்த் தேனினித் துன்
றுந் தகையென்னோ, கற்றுக் கோதறத் தெளிந்தவர்க் கமுத
மே கயற்கண்மா திடப்பாகம், பெற்றுக் கோயில்கொண் டமர்ந்
தரு ளாலவாய்ப் பிறையணி சடையானே. (கசு)

சடைக்கி சைந்தவெண் டிங்களுங் கங்கையுஞ் சங்கவெண்
குழைக்காதும், படைக்க ணிச்சியுஞ் சூலமுஞ் செங்கையும்
பங்கயத் திருத்தாளும், கடைக்க ணித்தருள் சுரந்தகன் கரு
மணிக் கண்டமு மதுரேசர், அடைக்க லப்பொருள் காக்குநன்
னெறியும்யா னயர்ப்பனோ வயரேனே. (கஎ)

அயர்க்கி லேனுனை நினைக்கிலேன் பிறரைநின் னாலவா யகம்
விட்டுப், பெயர்க்கி லேன்பத மென்னவும் பெறுவனேற் பெற
ற்கரும் பொருள்யாதோ, துயர்க்கி லேசமற் றுனதுபொன் னா
லயஞ் சூழ்ந்துகை தொழுதேமெய், வெயர்க்கி லேனையும் புரந்
தருள் வள்ளலே வெள்ளியம் பலத்தானே. (கஅ)

வெள்ளி யம்பல வாணனைப் பாணனால் விறகுவிற் றுழல்வா
னைப், புள்ளி யம்புலித் தோலுடை யாளனைப் புந்தியாற் றொ
ழுதோர்கள், பள்ளி யந்துலா வேறுவர் மணிமுடி பரிப்பர்பார்
முழுதாள்வர், தெள்ளி ருங்கலை நன்மகப் பெறுவர்பின் சிவகதி
யடைவாரே. (ககூ)

அடைந்த வர்க்கருள் வெள்ளிமன் றூடல்செ யானந்தக் கட
லூடு, குடைந்த வர்க்கமு தெழுமதி லெழுபவக் குரைகடற்
கரைகாண்பார், மிடைந்த வர்க்கவெண் குடவளை முழக்கறு விரி
கடல் கிடந்தார்ப்பக், கடைந்த வர்க்கமு தெழுமதிற் பவக்கடல்
கடப்பரோ கடவாரோ. (உ0)

வேறு.

கடவரையுரிவைபோர்த்துக்கதம்பகாந்தாரத்தாடும்
வடவரைவளைத்தசெந்தேன்வான்மகன்முடிக்குமேலாந்
தடவரைச்சென்னிதாங்குதண்ணருத்தரையின்வேட்ட
முடவரைநிகர்ப்பநானுமுகந்துணைத்தொடங்கினேனே. (உக)

தொடங்குமைந்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவா
தடங்குவதெந்தக்காலமாருனக்கயிக்கமையா [யீ
முடங்குபைங்குலையிற்பூந்தேன்முரிதிரைப்பரவைக்கேழு
மடங்குதண்கதலிசாய்க்குமதுரையிற்சிவபிரானே. (உஉ)

சிவமொடுசத்தியாகிச்செகமெலாநிறைந்தநீயே
நவவடிவெடுத்தாயிந்த்ரஞாலமோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைக்கொடியேற்கின்று
தவமெனப்பொலியுங்கூடற்சயம்புவேயியம்புவாயே. (உங)

இயம்பிடுமிருளைநீக்கியெனைவெளிப்படுத்தல்வேண்டும்
கயம்படுதுறையில்வீழ்ந்தகண்ணிலிக்குதவுவான்போற்
பயம்படவெண்பொற்சோதிபடருமன்றத்தினூடு
நயம்படுமறைகள்பாடநாடகநவிற்றுவானே. (உச)

நாடகத்தொழில்வராதநட்டுவக்குறையோநாளும
பாடகப்பதுமம்பூத்தபாத்திரக்குறையோசொல்லாய்
சூடகத்தளிர்க்கைபாகாசோமசுந்தரனேகூடல்
ஆடகக்குன்றேயென்னையாட்டுவித்தனைநன்றாயே. (உரு)

நன்றுளேனல்லேன்யார்க்குநல்லறம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுளேனற்றம்பார்க்குங்கூற்றுவன்விடுவானல்லன்
இன்றுளேனுனையில்லேன்யமன்வரும்போதுன்வெள்ளி
மன்றுளேயிருந்தசொக்கேவழக்குநீயென்சொல்வாயே. (உசு)

என்சொல்வேனென்சொல்வேனென்னேழைமையிருந்தபாவம்
ன்சொலாற்பாடிப்பாடிப்புகழ்பெறவிரும்பாநின்றேன்

வன்சொலார்முன்செலாதமதுரையிற்சொக்கேவேதம்
உன்சொலானுன்னைவாழ்த்தியுன்னையுமுணராதன்றே. (௨௭)

உன்னையே பொருளென் பார்மற் றொருவனைப் பொருளென் பாரோ, பொன்னையே பொதியப் பார்ப்பார் புழுதியைப் பொதிவார் கொல்லோ, அன்னையே தந்தை யேதென் னாலவாய்ச் சொக்கே தஞ்சம், பின்னையே துணைய லாமற் பிறந்திறந் துழலு வோர்க்கே. (௨௮)

பிறந்திறந்துழல்வீர்நீங்கள்பிறதெய்வந்தொழுதோவுய்வீர்
கறந்தருந்தினருமுண்டோகற்பசுமுலையைக்கையால்
அறந்துறந்தவர்க்கெய்தாதவாலவாய்ச்சொக்கர்தாளை
மறந்திருந்தினிக்கெடாமல்வணங்குவீர்வணங்குவீரோ. (௨௯)

வணங்கினர்க்கிதஞ்செய்யாமல்மறலிவாய்க்கிரையாய்வாழும்
பிணங்களைப்பின்செல்வீர்நும்பேதைமைதவிரவேண்டில்
அணங்கினுக்கணங்குகூடலங்கயற்கண்ணாள்பாகன்
குணங்களைப்பரவியன்னோன்கோயிலைவலஞ்செய்வீரோ. (௩௦)

கொச்சகக்கலிப்பா.

செய்வானுஞ்செய்விப்பவனுஞ்செயும்பொருளும்
பைவாளரவப்பணிதரித்தசொக்கேநீ
யுய்வாரஃதறிவாருன்னருளென்றுன்னியவர்
வைவாரைநோவார்மதிப்பாரைவாழ்த்தாரோ. (௩௧)

வாழ்வார்க்கியற்கைமதுரேசர்கோயில்வலஞ்
சூழ்வார்க்குத்தொண்டுசெயுந்துன்பமிலாப்பேர்வாழ்க்கை
வீழ்வார்க்கடையாளம்வீணரொடுங்கூடிவெறுங்
கூழ்வார்ப்பவர்தமக்குக்குற்றேவல்செய்வதுவே. (௩௨)

குற்றேவல்செய்பவனாக்கும்பிடேன்கோயில்வலஞ்
சுற்றேன்மெழுகேன்சுடர்த்திரியுந்தூண்டுகிலேன்

கற்றேனுமல்லேன்கடம்பவனச்சொக்கேநான்
மற்றேதினியுரைக்கேன்வன்கூற்றுக்கென்கூற்றே. (௩௩)

கூற்றுக்கோல்கோடான்கொடியவனென்றென்னையனல்
ஆற்றுக்கோகீழ்ப்படுத்தியண்ணுத்தல்செய்யாத
சேற்றுக்கோவீழ்த்தத்திரிகின்றான்வீழாமல்
ஊற்றுக்கோல்சொக்கேயுனதருளென்றுன்னேனே. (௩௪)

உன்னார்பிறப்பருடையாய்க்கயற்கணமு
தன்னாளுநீயுமகலாதவீற்றிருப்புந்
தென்னாலவாயுந்திருமதிலுங்கோபுரமும்
பொன்னாலயச்சிறப்பும்பொற்கமலவாவியுமே. (௩௫)

வாவியார்கூடன்மணிகண்டத்தானையின்னே
சேவியாநாட்குறித்துச்சேவிப்போமென்பதென்னே
ஆவியார்போம்போதவரைமறித்தாணையிட்டுக்
கூவியார்மீட்பார்குடிபோனவீட்டிடே. (௩௬)

வீடுகட்டிமாடுகட்டிமெய்யிறுகக்கட்டும்வினை
பூடுகட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுலண்டு
கூடுகட்டியாங்கேயென்கோட்டைகட்டினேன்கட்டப்பங்
காடுகட்டியாளுமுக்கட்கட்டித்திரவியமே. (௩௭)

கட்டுக்கிடையாமென்கன்மவித்திலேகுருத்து
விட்டுப்படருமிந்தவேலிகட்டாவேளாண்மை
தட்டுப்படாதாய்த்தலையானடப்பதென்று
மட்டுப்படுமோமதுரைச்சிவக்கொழுந்தே. (௩௮)

கொழுந்துமதியணியுங்கூடலிலெங்கோவே
யுழுந்தருளும்போதெனினுமுள்ளுவகையுள்ளூறச்
செழுந்துளவநாறுந்திருவடிக்கீழ்நெஞ்சம்
[illegible]ழுந்துவதொன்றல்லாலமருலகும்வேண்டேனே. (௩௯)

வேண்டார்புரமெரியவில்வளைத்தசேவகனே
தூண்டாமணிவிளக்கேசொக்கப்பெருமானே
ஆண்டார்பெருமையடிச்சேரிக்காகாதோ
தீண்டாவினையேன்சிறுமையென்றுதீர்ப்பாயே. (௪௰)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாயிருக்கத் தரைகிடத்தும் வினையின் பான்மை பழமிருக்கக் காயுதிர்க்கும் பழுத்தி டாத, காயிருக்கப் பழமுதிர்க்கு மென வொண் ணாத கழிமடனு மடுபிணியுங் கலியு நீக்காய், சேயிருக் குங் கொன்றையணி சொக்கே மிக்க திலகநுதற் கயற்கண்ணு மையீன்ற, தாயிருக்க நீயிருக்கத் துணையி லார்போற் றளர்ந் திருக்க நீதியுண்டோ சரண்புக் கேனே. (௪௧)

சரணமலர் கண்டிறைஞ்சு மெதிகள் யோகர் தவமுனிவர் முதலோர்க்குச் சகள மாகி, அரணமலி தமிழ்க்கூட லால வாயி லம்மையொடு மூலலிங்கத் தமர்ந்த கோவே, கரணமறி யாது யிரு மறியா தென்று கடவுளருட் கண்காட்டக் காண்கின் றோ ர்க்கு, மரணமுதல் வன்பிணிகள் வரவொட் டாத வயித்தியனீ யுனதருளே மருந்து தானே. (௪௨)

தான்விளக்குங் கருஞ்சேற்றைக் கழுவி நீக்குந் தண்புனல் போ லிருவினைக்குந் தனுவாய் நின்ற, ஊன்விளக்கு மொழிக்கு மெனு முறையா லிந்த வுடலிருந்தன் றேவுறுதி பயக்க வேண் டும், நான்விளக்கு மிதன்றொழிலுக் கெனையுங் காட்டி நடத்து விக்கு மதிகாரி நானன் றேசெந், தேன்விளக்குங் கடம்பவன நாதாதெய்வத் திருவால வாயமர்ந்த தேவ தேவே. (௪௩)

தேவியரைத் திருக்கழுத்தி லமரர் பூட்டுந் திருநாண்மங் கல நிலையிற் றிரியா வண்ணம், மேவியமைக் கடல்விடத்தை மிடற் றே வைத்து விரிஞ்சன்மா லாதியந்த விண்ணோர்க் கெல்லாம், ஆவியுறச் செய்தருளென் னப்பா கூட லாலவா யருமருந்

படிய னேனைப், பாவியெனத் திருவுளத்தி லடைத்தன் றே
ன் பழவினையைத் தீர்த்தருட்கண் பார்க்கி லாயே. (சச)

பாரறியு மறிவினுமிப் பார்மே னின்ற பசுஞானத் தாலுமெட்டிப் பார்க்கொணாத, பேரறிவே சிற்றறிவேற் கிருளை நீக்கும் பேரொளியே யங்கயற்கண் பிரியா தானே, யாரறிவார் தமிழருமை யென்கின் றேனென் னறிவீன மன்றோவுன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியு மறிவுண் டாக்கி நீயறிவித் தாலறியு நிலமுந் தானே. (சரு)

நிலத்தூடு நிலத்தினுயிர்ப் பயிர்க ளூடு நெடுவிறகிற் றீயூடு மடுபா லின்பத், திலத்தூடு தயிலமென வுறைவா யிந்தச் சீவன் முத்தி புரமென்னுந் துவாத சாந்தத், தலத்தூடென் றிருவருளென் னிடத்தே வைத்துத் தருவாகிப் புதலாகித் தரியென் றூலும், மலத்தூடு புழுவடிவாய்ப் பிறவென் றூலு மறித்தீமொழி யேன்செனன மனக்கொள் வேனே. (சசு)

கொள்ளிவட் டங் கறங்குதிரை சகடக் கால்வெண் குறுந்தொடியார் தயிர்மத்து நெடுந்தா ளூஞ்சல், எள்ளிவிட்ட தொழிற் பிறவித் தண்டல் போக்கி யிறைவாங்கு நமன்குடிகா ளின்று நீர்தாங், தெள்ளியிட்ட வெள்ளைநிலாத் தெளித்தல் போலுந் திருவால வாயிறைவன் றிருவெண் ணீற்றை, அள்ளியிட்டாற் புள்ளியிட்ட கணக்கு மாற்றி யமருலகிற் கணக்கனெழுத் தழிக்க லாமே. (சஎ)

அழித்தபடி படைத்துவிளை யாடு வானை யாலவா யானையட லரிமா னேற்றைக், கிழித்தவத ளுடுத்துவெள்ளி மன்று ளாடுங் கேடிலியைத் தொழுதிருக்கக் கிடைத்த மேலோர், பழித்தலும்வாழ்த் தலுமெறிவாட் படையுஞ் சாந்தும் பாத்திரப்பா லடி
லுங்கை வார்த்த கூழும், மழித்தலுநீட் டலுந்தமர்சூழ் வள
ாடும் வறுங்காடு மொருபடித்தாய் மதிப்பர் தாமே. ()

மதியிலே னிதுவனையும் வனையா திட்டும் வன்பாவச் சரக்க னைத்து மனவாக் காயப், பொதியிலே கொடுதிரிந்தும் படு போகாப் பொழுதுபோ காதுசில புசித்தே னெங்குங், கதி லே பழவடியார் தம்மைக் கூட்டுங் கயற்கணுமை கலந்துறை யுங் கடவுள் கூடற், பதியிலே புகுந்தளவில் வறிதே தீய பழஞ் சரக்கும் புதுச்சரக்கும் பணியற் றேனே. (சுக)

பணிவிடைசெய் பவர்க்கருள்கூர் பரனே செங்கைப் பசுங்கி ளியுந் தவளநகைப் பவள வாயுந், தணிவிலடயும் பணைமுலையு முடையாள் பங்கிற் சங்கரனே தென்கூடற் சயம்பு வேகேள், அணிவிடயம் பொறிகலங்கி யைம்மே லுந்து மன்றையில்வின் ணப்பமின்றே யடியிட் டேனுன், மணிவிடையின் மணியோ சை மறலியூர்தி மணிநாவை யடக்கும்வகை வருதி நீயே. (சரு)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீயும் பசுபதி யாகுஞ் சிவமய நின்பா லனுதின மன்பான, தாயுந் திருவரு ளுகளந் தருமொரு சகளம் பொலிவது தனைநா டேன், வாயுன் டுனைசெய மனமுன் டுருகிட மயல்கொண் டவ ரென மருள்வேனே, தேயும் பிறைநதி தோயுஞ் சடைபுனை தென்கூ டலில்வரு மெங்கோவே. (ருக)

கோவே தமிழ்ப்புனை தேவே வளமலி கூடற் பதிபொலி குளிர் நீழற், காவே யுயரிய மலையே யருணிறை கடலே யிமையவ ரட லேறே, நீவே றுயிர்களு ரூவே ரியல்பென நின்றாய் விதிமுறை நில்லாவென், நாவே முதலிய கரணங் களுமுனை நன்றாய் வழி பட நல்காயே. (ருஉ)

நல்குஞ் சுழுமுனை யிடைபிங் கலையெனு நாடித் திரியமதை நாடாமே, மல்குங் கனலியில் வளிசென் றுருகிய மதிவெ கலையமு தயிலாமே, பல்குந் திருவருள் விழிகொண் டுன

ங் கயமலர் பாராமே, யல்கும் பொழுதவம் விடுவே னரு
யாயே மதுரையி லையாவே. (ருங)

டுபொரு ளையப் படுமவ ரறியத் தரும்வகை யறிவித்
டு, குய்யப் பிறவியை விடுவித் தருள்புரி கூடற் பதிவரு
முமைபாகா, பையத் திருவருள் செய்யப் பெறிலதி பாவப்
பிணிதணி பான்மைத்தே, யுய்யப் புகலிட மினிவே றிலையெனை
யுடையா யுறுவினை துடையாயே. (ருச)

துடையா விழைபுரை யிடையா ரிடைபுனை துகிலால் வனி
தையர் நகிலான்மைப், படையான் மடவன நடையா ரினியி
டர் படவே நிலமிசை கடவேனே, விடையார் பிறையணி சடை
யார் மதுரையில் வினையேன் வழிபட விலையோலை, யுடையா
ரடியரொ டெனையாள் பவரென துள்ளே யுறைபவர் தள்ளாரே.

தள்ளுண் டவரொடு தள்ளுண் டறிவழி தமியற் குறுகதி
தருவானைத், தெள்ளுந் தமிழுயர் மதுரா புரிவரு திரிசூ லப்ப
டை யுடையானை, யுள்ளும் புறமுமொ ரொளியென் றுணர்பவ
ரானந் தவிர்பர மானந்தக், கள்ளுண் டுருகுவ ருணரார் நமன்
வலை கட்டுண் டுழலுவர் கருவூடே. (ருசு)

கருவி தளர்ந்தொரு விகிர்தி பிறந்திரு கால்கை குறைந்திரு
கண்பஞ்சிட், டிருவினை யின்பய னெனவுயர் கொம்பிலி சைத்
தகுடம்பை தனித்தொழியக், குருவி பறந்தென வுயிர்செலு
மன்றிகல் கொடிய நமன்றமர் கொடுபோமுன், வருவிக ணங்
களை யடிகளை நம்பினன் மறையோய் மதுரையி லிறையோயே.

இறைவர் பரம்பரர் மதுரை யுகந்தவ ரிருகரை வெண்டிரை
பொருவையைத், துறைவர சஞ்சலர் நிமலர் நிரஞ்சனர் சொக்
கர் பதத்துணை துதிசெய்தாற், பிறைநுதல் வஞ்சிய ரனுபவ
ண்டு பிழைப்பினு மங்கது பிழையன்றே, உறையொடு மங்
டையவர் நஞ்சென லொழிவது கண்டன முலகூடே. ()

உலக மடக்கொடி மங்கல நாணென வோலைக் குழைமே
நயனமெனத், திலக மெனப்பொலி கூடலி னுண்டொரு
மாமணி செப்புமதோ, பலகலை கற்றவர் தாமறி யா
சை பழுத்த புரத்தோடே, இலகொளி விட்டொரு கோடி
கர ரொன்ன விளங்கி யிருப்பதுவே. (௫௯)

இருவரு மன்றுவெ ளெகினமும் வன்றெழி லேனமு மாகியு
மெய்தாத, திருவடி யும்புரி சடைமுடி யுங்கொடு தென்கூ டலி
ல்வரு சிவனேகேள், ஒருவரும் வந்துனை யறிகில ரொன்கினு
முடல்பொரு வெண்டிரை யுலகெல்லாம், வெருவரு மன்பர்கள்
வழிபடு பண்பினில் வெளிபட நின்றனை யொளியாயே. (௬௦)

வேறு.

ஒளிமணிச் சுடிகை யணைகொள்பாற் கடலு மூற்றிருந் திள
நறு வொழுகு, நளினமண் டபமுங் கற்பக நாடு நாடரும் பொ
ருளென நாடேன், தெளிதமிழ்க் கூட லாலவா யமர்ந்த தெய்
வமே புகலெனச் சேர்ந்த, எளியனே னுனதின் னருளையே பொ
ருளென் றென்னுளே யெழுதிவைத் தனனே. (௬௧)

எழுநதி யண்டத்திங் கிருநில மிருத்திட் டென்பெலாம் வெள்
ளெனத் தெரியக், கழுவினுங் கழுவாத் தகைத்தலா லகத்திற்
களங்கம்விட் டொழியுமோ கருதீர், முழுமதிற் கூடற் சொக்
கர்பொற் சரண முண்டகங் கண்டகன் வழியே, யழுதழு துரு
கு மானந்த வெள்ளத் தாடினே ரமலரா குவரோ. (௬௨)

ஆகமப் பொருளே யாரணத் தெளிவே யாலவாய்ச் சூலவே
லரசே, நாகணைக் கணையா யுனதரு ளன்றோ நாரையைக் கதி
யிலுய்த் ததுவுஞ், சூகரக் குழவிக் கன்னையாய் முலைப்பால் சுர
ந்தளித் ததும்ப தேசங், காகம்விட் டிரியச் சிறைபுடைத்
க்குங் கரிக்குரு விக்கும்வைத் ததுமே.

ய வெள்ளிமன் றூடு, திருத்தனே யெனக்கெந் நேரமு முதர
நெருப்பவித் திருக்கநே ரமுங்கண், பொருத்தநே ரமுநோய்
வருத்தநே ரமுமேற் புகழ்ந்துனைத் தொழுவதெப் பொழுதே.

பொழுதறிந் தேத்து முழுவலன் புடையோர் புந்தியங் கோ
யில்வீற் றிருப்போன், முழுதொருங் குணர்ந்தோ னகண்டித
னகம்பன் முத்தமிழ் மதுரைவாழ் முதல்வன், எழுதருங்கடவு
[illegible] தையுங் காட்டி யெவற்றினுந் தோய்வதொன் றில்லான்,
ப[illegible]ன் றடுத்த துணர்த்துவெண் படிகம் பத்திபா யாதவா
றெனவே. (எ0)

கலிவிருத்தம்.

எனக்குன் சேவையை நல்கிட வென்மனம்
உனக்கி டுந்திறை யுன்வசங் கைவிடேல்
கனக்கும் வஞ்சமுங் கள்ளமு முள்ளவன்
மனக்கு றும்பெறி வாய்மது ரேசனே. (எக)

மதுரை யாளும் வழுதிக் கிகலனைக்
குதிரை யாகக் கொடுவந்த கொற்றவா
அதிரு நான்மறை யந்தண னேயுனக்
கெதிரி லாயெனக் கென்னிரங் காததே. (எஉ)

இரங்கு நீயினி யென்னுடைச் சுற்றமுன்
பரங்கள் கூடற் பழியஞ்சி யப்பனே
வரங்கண் மூன்றுள வாக்குனை வாழ்த்தவென்
கரங்கள் கூப்பிடக் கட்புலன் காணவே. (எங)

காண வந்த கடம்பவ னேசர்தாள்
பூண வந்தது புந்தியென் றூலெமை
யாண வந்தொடுத் தஞ்சுமிக் கஞ்சுமே
நாண வந்த நமன்சின மாறுமே.

ஆற டைத்த வழகிய சொக்கரை
[illegible] யடித்தநாள்

வைத்ததென் னிடத்தோர் வைப்புள ததனை மதுரையிற் கண்டனன் மாதோ, கைத்தலத் திலங்கு முத்தலை வேற்றுக் கயல்விழிக் கரும்பொரு பாற்றுப், பைத்தலைப் பூட்டுப் பணைத் தவெண் டோட்டென் பாட்டினுக் கிரங்குபூந் தாட்டு, முத்தனை யளந்த விடையுயர் கொடித்து மூன்றுகட் டிளம்பிறை முடித் தே. (௬௫)

முடித்தலை யிமையோர் வடித்தமிழ்க் கூடன் முதல் [illegible] ன் னடித்தலத் திறைஞ்சப், படித்தலத் தடைய தெ[illegible]ந் திருக்கண் பார்த்திட நந்திசென் றடித்த, தொடித்தலைப் பிரம்பு கமழ்வன கமலத் தொடையலுஞ் சுரும்புண தரும்பு, பிடித்த லர் துளவுங் கற்பகம் பூத்த பெருவினைக் குழங்கன்மா லையுமே.

மாலையம் பொழுது மாலைகண் டரவின் வடிவென மயங்கு வோன் மயக்காய், வேலையம் புவன மாயவாழ் வனைத்து மெய் யென வினையனேன் மெலிகோ, காலையம் புயம்போன் முகத் தொளிர் கயற்கட் கரும்பொடு மதுரைமூ தூரில், ஆலயங் குடி கொ ளமுதவா ரிதியே யாரணங் கடந்தபூ ரணனே. (௬௬)

பூரண மழியா மதியமே பிறையைப் புனையுமீ ராயிர மருப் பு, வாரண மிசையூர் மாணிக்க மலையே மதுரையம் பதியில்வா ழ் வரதா, காரண மூலகுக் குதவுநின் னடியார் கையெழுத் திட்டதீட் டன்றோ, நாரணன் முதலோர் தோரண மசைத்து நகரெலா முறைநடத் துவதே. (௬௭)

நடம்புரி மதுரை நம்பநீ சிலர்க்கு நல்கிய ஞானநற் பயனுங், குடம்புரை செருத்த லானினம் பரந்து கொண்டிடு மண்டுதீம் புனல்போல், மடம்படு சிலர்க்குத் தீவினைப் பயனும் வாளராப் [illegible]குபா னியம்போல், கடம்பமா வனத்தா யினையவா வினை [illegible]டவுளை நோவதென் கருத்தே. (௬௮)

[illegible] பாச விருத்தனே துரியங் கடந்துநின் றுல
[illegible] கயற்க ணை [illegible]

ஊறு பட்ட வுடம்புமக் கில்லையோ
வேறி னித்தெய்வ மென்கின்ற வீணரோ (எரு)

வீண ளந்த விரதமில் லாமலென்
சாண ளந்த சரீரந் தளர்வனோ
சேண ளந்தவெண் டிங்களைச் செம்மணித்
தூண ளந்த மதுரையிற் சோதியே. (எசு)

சோதி வெண்பிறை சூடிய கூடலான்
ஆதி யந்தமி லானெழுத் தஞ்சுடன்
பூதி கண்டிகை யைப்பொருட் கொண்டிடாச்
சாதி யன்றியுண் டோபுலைச் சாதியே. (எஎ)

சாதிக் கின்றச மாதிவிட் டப்புறம்
போதிக் கின்ற பொருளையெங் கேயெனப்
பேதிக் கின்றனை பேதைநெஞ் சேயினிச்
சோதிக் கின்றதென் சொக்க ரிருக்கவே. (எஅ)

சொக்க ருண்டுது ணையென்றி ராயவூர்
பக்க மன்புப ழுத்ததென் றோர்கிலாய்
மக்க ளென்று மனையென்றும் வாழ்வென்றும்
ஒக்க லென்று முருகுமென் னெஞ்சமே. (எகூ)

நெஞ்ச மாலய நெல்லிரு நாழிநக்
தஞ்ச மானத மிழ்ச்சொக்கர் தங்கொடை
கஞ்ச மாதிக [illegible]ற்கட்டி ராட்டிக்கு
மஞ்ச மார்பும ணவறை வாமமே. (அ0)

வேறு.

[illegible]மாவுயர் நரவாகன மதமாவொடு திண்டேர்
[illegible]வை கொடுவந்திவை தாமென்பவர் தம்போற்
[illegible]மொன்றுளை பொய்யேயினி மெய்யே
[illegible]ணிமால்விடை யானே [illegible]

ஆனென்பது தருமைந்தையு மாடும்பெரு மானை
வானென்பது முதலாகிய மதுரேசனை வாழ்த்தி
யானென்பது மெனதென்பது மிபமுண்டவி ளாநேர்
தானென்பது குறியானது தவமென்பது மவமே. (அஉ)

அவமேபொழு தொழியாதினி யழியாநிலை வரவும்
பவமேமுதல் வினைநீடிய பாசத்தனை விடவும்
உவமேயமு முவமானமு மொன்றாகிய மதுரைச்
சிவமேயருள் செயுநீயொரு செயலற்றிரு மனமே. (அங)

மனவூசலி லுழல்வேனையு மதுராபுரி யீசன்
நனவூடொரு பொருளாயிரு நயனங்களு நின்றான்
கனவூடுமெ னினைவூடுக லந்தானெனி லிதன்மே
லினவூதிய முளதோகொடு வினைசூழ்வது மிலையே. (அச)

இலையென்றுனை மனவஞ்சக ரிடமன்பொடு செலுமா
புலையன்றவர் புகலும்பொருள் பொருளென்றறி வேனோ
கலையென்றில கருகொண்டிருள் கடிகின்றவெ ணிலவே
மலையென்பது சிலைகொண்டருண் மதுராபுரி யரனே. (அரு)

அரவம்புலி பணியும்பத மருளுஞ்சடை யுடையாய்
குரவங்கமழ் குழல்பங்கமர் கூடற்பெரு மானே
பரவஞ்சியர் கமனங்கொலை பழிவஞ்சமொ ருருவாய்
வரவந்தவென் வினைதீரவ ரந்தந்தரு ளினியே. (அசு)

இனிக்குந்தமிழ் மதுரேசனை யிருபோதினு நி[illegible] வீர்
பனிக்குந்திரை கடற்கும்யம படர்க்குந்தெ[illegible] சுடர்க்குந்
தொனிக்கும்புய லிடிக்கும்புவி தொலைக்குங்கடை யனற்குந்
தனிக்குந்தனி வழிக்கும்பிணி தனக்குந்தள ரீரோ. (அஎ)

[illegible]ளவத்திரு நகைபங்கினர் தக்கோர்பணி சொக்கர்
[illegible]ளைவைப்பொதி யிருசேவடி துதியாரருள் பதியார்
[illegible]வைப்புரி நயனத்தியர் கலவித்தொழில் பொ[illegible]

உருவானமாயவடிவோடுகூடியுடைபாய்கழிப்பமுடைபாய்
கருவாசவூடே[illegible]நுவார்களல்லர்காணுதுபாவகதியே. (கரு)

கதியேதுமின்[illegible]யுனேவந்தடைந்தகடன்ஞாலமீதுபிறனை
ம[illegible]யேனை[illegible]மிருளைத்துறக்கில்வசமாய்மறித்துவருமோ
துதியேதுமின்றிநீரிற்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
நதியேடெதிர்ந்தபுகழ்மேவுகூடனகர்வாழ்ஞானமுதலே. (கசு)

முதலைக்கொடுங்கு சிறுமீனிகர்ப்ப முடியக்கிடந்து னடியேன், விதலைக்கிடங்கொள் பிணியாலொடுங்கு மெலிவைத்தவிர்ப்ப தெதுநாள், மதலைப்பசும்பொன் மலர்வேணிநம்பர் மார்பிற்கரும்பு வளர்பூங், குதலைக்கரும்பி னிடமேவிநின்ற கூடற்பதிக்கு ளமுதே. (கள)

தேடித்திரிந்துமகிலாகமங்கள்சிந்தித்துமன்புதிரியா
தாடித்திரிந்துமாடாதபாவையசையாதிருக்குமணிகா
நீடித்திரிந்தழிலைபெற்றிருந்துநினைபோதிலன்றிமறைநூல்
பாடித்திரிந்துன்மதுரேசர்தாள்கள்பதியக்கிடப்பதரிதே. (கஅ)

அரியாசன[illegible]தி னடுவேகயற்க ணருள்சேர்துணைப்பெ ணொருபாற், பிரியாதிருக்கு மதுரேசர்சித்தர் பிறைவேணிமுத்தர் புகழைப், புரியாதிருக்கி னுயர்சீவன்முத்தி புரமேவுதற்கெளியதோ, முரியாதகற்ப தருவானிடத்தர் முனிவோர்முதற் பிறருமே. (கக)

பிறவாததெய்வமிறவாதவாழ்வுபேரின்பவெள்ளமுனிவோர்
துறவாதஞானமுமைமாதுபா[illegible]சொக்கேசர்முக்கண்முதல்வர்
நறவார்கடம்பவனநாதர்நீதிஞாலம்புரக்குமதனுன்
[illegible]றவாதுதிங்கண்மும்மாரிபெய்யமலிகின்றமேகம்வருமே. ()

[illegible] மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
[illegible]பெற்றது.

புகழூர்தமிழ்மதுரேசர்பொலன்சேவடிபணியத்
திகழுங்கடல்வையந்தொழுதெய்வந்தனைநிகர்வர்
நிகழுங்குலமிலராயினுநிலைகோடினரெனினும்
இகழுந்தொழிலினராயினுமெவராயினுமவரே. (அகூ)

ஏகத்திருவுருவத்தினனெங்கோனுமைபங்கன்
பாகத்தமிழ்பகரும்பசுபதிமேவியகோவில்
பூகக்குலைமேகத்திரள்பொரவிண்டபசுந்தேன்
மாகப்பெருநதிபோல்வருமதுரைத்திருநகரே. (கூ0)

வேறு.

நகைகொண்டுதுட்டர் புரமன்றுசுட்ட நடனேசர்நாத முடி
யோர், பகைகொண்டசித்த சனைவென்றசொக்கர் பவளம்பழு
த்த சடையார், முகைகொண்டவட்ட முலையங்கயற்கண் முத்
தானகேள்வ ரொருநால், வகைகொண்டிருக்கு மறைநம்பர்
பெற்றி வறியேனையாளு நெறியே. (கூக)

நெறிநின்றடங்கிநிலையானஞானநேயத்தழுந்தவருநீள்
அறிவென்றறிந்தமதுரேசர்தம்மையாராயவல்லருளரோ
பொறியெங்குமுந்துபுலனுங்கடந்துபுவியுங்கடந்துபுவிமேற்
குறியுங்கடந்துகுணமுங்கடந்துகுறியாதுநின்றகுறியே. (கச)

ஏழைக்குகந்தபாகத்தநன்பரிளநீர்சுமந்தகுலைசூழ்
தாழைப்பொதும்பர்மதுரைக்குளாடுசேரனைரவிந்தநினைவார்
பேழைத்தனங்கண்மூடித்திறந்துபெருமைத்தனங்கள்சிறிதாம்
வாழைக்குறங்கின்மாழைக்கருங்கண்மடவார்தமாயமிலரோ. ()

மாயாவிகாரிபூபாரமானமாபாவி[illegible]டன்வறிஞோர்க்
கீயாதலோபிநோயாளனனைவெளியேனுமுய்வதுளதோ
பாயாடைமூடுசமணக்குறும்பர்பகைவாதுவென்றகனிவாய்ச்
சேயானவர்க்கொர்தாயாயளித்ததிருவாலவாயி[illegible]
திருவாலவாயர்திருநீலகண்டர்[illegible]